

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/71/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814216287
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3814216287.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a členov Mgr. Zuzany Holúbkovej a Mgr. Ivana Kubínyho v právnej veci navrhovateľa: A. L., nar. X.X.XXXX, trvale bytom Z., H. F. 8, t.č. bytom S. 9, T. ulice XXX/XX, byt č. XX, Česká republika, štátneho občana SR, zastúpeného JUDr. Miroslavom Vidovenecom, advokátom, so sídlom S. Chalupku 18, Michalovce, proti manželke: A. L., rodená S., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Ul. X. XXX/X, F. pod N., štátnej občianke SR, zastúpenej JUDr. Ing. Michalom Mladým, advokátom, so sídlom Prievidzská 254/26, Bojnice, o rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností k maloleťmu 1/ S. A. L., nar. XX.X.XXXX, bytom ako matka a maloletej 2/ H. L., nar. XX.X.XXXX, bytom ako matka, v konaní obaja zastúpení kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, o odvolaní A. L. a A. L. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 26. mája 2016, č.k. 18P/56/2014-233 v spojení s opravným uznesením zo dňa 15.07.2016, č.k. 18P/56/2014-258, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie manželstvo účastníkov rozviedol. Schválil rodičovskú dohodu, v zmysle ktorej sa maloletý S. A. L., narodený XX.X.XXXX a maloletá H., nar. XX.XX.XXXX sa na čas po rozvode zverujú do osobnej starostlivosti matky, ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok v bežných veciach. Zároveň v rodičovskej dohode schválil úpravu styku otca s maloleťm S. A. a maloleťou H. tak ako je uvedené vo výroku II. rozsudku. Otca maloleteho zaviazal platiť výživné na mal. S. A. vo výške 150,- Eur mesačne s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku, k rukám matky dieťaťa vždy do posledného dňa v mesiaci, ktorý predchádza mesiacu, za ktorý sa výživné platí. Otca maloletej H., nar. XX.XX.XXXX zaviazal platiť výživné na mal. H. vo výške 100,- Eur mesačne s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku, k rukám matky dieťaťa vždy do posledného dňa v mesiaci, ktorý predchádza mesiacu, za ktorý sa výživné platí. Vo zvyšku návrh matky detí k výške vyživovacej povinnosti na maloleté deti zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Štátu náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že v konaní mal za preukázané, že podmienky na rozvod manželstva stanovené v § 23 Zákona o rodine sú splnené, nakoľko vzťahy medzi manželmi sú dlhodobé a trvalo narušené a rozvrátené, manželstvo neplní svoj účel, manželia nemajú vôľu ďalej v manželstve zotrvať a nemožno od nich očakávať obnovenie manželského spolužitia. Preto súd prvej inštancie manželstvo účastníkov rozviedol. V súlade s ust. § 24 ods. 1, 2 a § 25 ods. 1 Zákona o rodine súd schválil dohodu rodičov, týkajúcu sa zverenia maloleteho S. A. a maloletej H. do osobnej starostlivosti matky a dohodu o úprave styku otca s maloleťmi deťmi. Ďalej súd rozhodol o vyživovacej povinnosti otca k maloleťmu S. A. a maloletej H.. Pri určení vyživovacej povinnosti otca k maloleťm deťom súd prihliadol na oprávnené potreby maloletych detí vzhľadom k ich

veku, osobnú starostlivosť matky o maloletých a schopnosti a možnosti otca maloletého s poukazom na ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Súd prvej inštancie určenú vyživovaciu povinnosť otcovi na maloleté deti považoval po zhodnotení vykonaných dôkazov vzhľadom na vek a potreby maloletých za primeranú. Uviedol, že aktuálny zárobok otca je 4.590,- Kč (183,33 Eur) brutto pri pracovnom pomere na polovičný úväzok 20 hodín týždenne a otec v konaní sám vypovedal, že pre priateľku pracuje od pol siedmej ráno do 18.00 hod., kedy ide o 11,5 hodín práce denne. V súvislosti s uvedeným mal súd za to, že za predpokladu, že by v uvedenej dobe otec takto odpracoval v zmysle pracovnej zmluvy 2 dni v pracovnom týždni, vo zvyšný čas by mohol pôsobiť v inom zamestnaní a dosiahnuť tak vyšší zárobok. Súd mal zároveň za to, že matka v konaní dostatočne preukázala, že v možnostiach otca je zamestnať sa v okolí svojho aktuálneho bydliska tak, aby jeho mesačný zárobok bol neporovnateľne vyšší ako ten, ktorý aktuálne dosahuje ako zamestnanec svojej priateľky. O trovách konania rozhodol podľa § 144 veta prvá O.s.p..

2. Opravným uznesením zo dňa 15.07.2016, č.k. 18P/56/2014 súd prvej inštancie opravil zrejmé chyby v písaní v druhom výroku rozsudku.

3. Proti rozsudku, vo výrokoch o povinnosti otca prispievať na výživu maloletého S. A. a maloletej H., podala v zákonnej lehote, prostredníctvom právneho zástupcu, odvolanie matka maloletých. Uviedla, že určená vyživovacia povinnosť na maloletých je nízka s prihliadnutím na preukázané potreby maloletých detí, možnosti otca maloletých, ako aj na skutočnosť, že matka je na rodičovskej dovolenke, počas ktorej poberá na maloletých iba dávky od štátu. Vzhľadom na uvedené žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch zmenil a zaviazal otca maloletých prispievať na výživu maloletého S. A. sumou 250,- Eur mesačne s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku, ktoré je povinný platiť k rukám matky vždy do posledného dňa v mesiaci, ktorý predchádza mesiacu, za ktorý sa výživné platí a na výživu maloletej H. sumou 250,- Eur mesačne s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku, ktoré je povinný platiť k rukám matky vždy do posledného dňa v mesiaci, ktorý predchádza mesiacu, za ktorý sa výživné platí.

4. K odvolaniu matky sa písomne vyjadril kolízny opatrovník. Určenú výšku výživného považoval za primeranú veku a odôvodneným potrebám maloletých detí. Navrhol rozsudok v celom rozsahu potvrdiť.

5. Otec maloletých sa k odvolaniu matky písomne nevyjadril.

6. Proti rozsudku, vo výrokoch o povinnosti otca prispievať na výživu maloletého S. A. a maloletej H., podal v zákonnej lehote, prostredníctvom právneho zástupcu, odvolanie i otec maloletých. Mal za to, že výška výživného priznaného súdom na maloleté deti nekorešponduje s vykonaným dokazovaním, v ktorom bolo preukázané, že bol nezamestnaný a zamestnal sa v hlavnom pracovnom pomere s pracovným úväzkom 20 hodín týždenne až od 01.05.2016 na základe pracovnej zmluvy zo dňa 29.04.2016, kde jeho mesačný príjem je stanovený vo výške 4.950,- Kč (183,33 Eur). Predtým pracoval u súčasného zamestnávateľa iba na základe dohody a od 01.09.2015 so 30.04.2016 zarobil celkovo 21.000,- Kč (755,99 Eur). Ďalej konštatoval, že nevlastní žiaden nehnuteľný majetok a hnuťelný majetok vyššej hodnoty, finančne mu vypomáha jeho matka. Otec navrhol prispievať na výživu maloletého S. A. sumou 70,- Eur mesačne a na maloletú H. 30,- Eur mesačne, pričom už tieto navrhované sumy prevyšujú jeho príjmové možnosti a majetkové pomery. Dôkazy predložené matkou maloletých v konaní nepovažoval za relevantné. Nesúhlasil s názorom súdu, že pokiaľ sa styk bude realizovať každých 6 týždňov a nie každé 4 týždne otec ušetrí na cestovných výdavkoch z Prahy do Prievidze, nakoľko súd neuviedol aká má byť výška ušetreného cestovného. Rovnako nesúhlasil s argumentom súdu, že nemožno uznať výdavky otca v sume 30,- Eur na mobilný telefón. Uviedol, že obdobné výdavky má aj matka maloletých a v dnešnej dobe ide o nevyhnutné výdavky. Otcov príjem je 183,33 Eur mesačne, preto by mu malo byť určené minimálne výživné zo zákona. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch zmenil a zaviazal otca maloletých prispievať na výživu maloletého S. A. sumou 70,- Eur mesačne a na výživu maloletej H. sumou 30,- Eur mesačne.

7. K odvolaniu otca sa písomne, prostredníctvom právneho zástupcu, vyjadrila matka maloletých. Odvolanie považovala v celom rozsahu za nedôvodné, v rozpore s právami a záujmami maloletých detí.

8. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca písomne nevyjadril.

9. Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 65 a § 66 Zákona č. 161/2015 Z. z. (Civilný mimosporový poriadok, ďalej len CMP) v napadnutej časti a zistil, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z. z. (Civilný sporový poriadok, ďalej len CSP) ako vecne správny potvrdiť. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého nie je potrebné nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu. Výroky rozsudku, ktorými súd prvej inštancie manželstvo účastníkov rozviedol, schválil rodičovskú dohodu rodičov ohľadne zverenia maloletého S. A., nar. XX.XX.XXXX a malotej H., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky a styku otca s maloletým S. A. a maloletou H. odvolací súd nepreskúmal, nakoľko proti týmto výrokom rozsudku odvolania nesmerovali, a tak nadobudli právoplatnosť (§ 367 CSP).

10. Podľa § 62 ods. 1 Zák. o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

11. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

12. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

13. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

14. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

15. Súd pri určení vyživovacej povinnosti zohľadňuje vyššie vymedzené kritériá u každého z rodičov, pričom obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Rodičia majú povinnosť vynaložiť všetko úsilie na zabezpečenie prostriedkov pre výživu svojich detí. Pokiaľ ide o schopnosti povinného, tieto predstavujú subjektívne kritérium určenia rozsahu vyživovacej povinnosti a rozumieme nimi vlastnosti dané telesnými a duševnými schopnosťami konkrétnej osoby povinného, zdravotným stavom, vlohami, nadaním, nadobudnutými vedomosťami a získanými skúsenosťami. Právna prax sa priklonila k stanovisku, že pokiaľ je povinný nezamestnaný, skúmajú sa dôvody takéhoto stavu, situácia na trhu práce, jeho aktivita smerujúca k získaniu zamestnania, dôvod ukončenia posledného pracovného pomeru, pričom súd pri určení vyživovacej povinnosti vychádza aj z možnosti pracovného uplatnenia a priemerného príjmu podľa správy o voľných miestach v danom regióne so zreteľom na kvalifikáciu, vek, získanú prax a ďalšie charakteristiky povinného.

16. V preskúmvanej veci odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie o výške vyživovacej povinnosti rozhodol s prihliadnutím na uvedené kritériá. Aj keď z vykonaného dokazovania vyplynulo, že otec maloletých v súčasnosti má príjem z pracovného pomeru vo výške 183,33 Eur, súd prvej inštancie správne pri svojom rozhodnutí vychádzal z toho, že vzhľadom na kvalifikáciu, vek, získanú prax a ďalšie charakteristiky povinného a s prihliadnutím na možnosti pracovného uplatnenia podľa ponúk voľných pracovných miest v danom regióne je v objektívnych možnostiach otca pri dostatočnej snahe získať pracovné uplatnenie, ktoré mu zabezpečí príjem na plnenie určenej vyživovacej povinnosti. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie ohľadom zdravotného stavu otca a možnosti jeho pracovného uplatnenia. Závažnosť zdravotného stavu otca nebola v konaní preukázaná v takej miere, aby bolo možné konštatovať, že pre svoje zdravotné problémy si nemôže nájsť lepšie platenú prácu. Uvedené nevyvracia ani lekársky posudok priložený k odvolaniu. S ďalšími odvolacími námietkami otca sa odvolací súd nestotožnil. Súd prvej inštancie prihliadol na skutočnosť, že realizovaním styku otca s maloletým S. A. každé 4 týždne oproti pôvodným 6-tim týždňom sa znížia náklady otca na cestovné, ako na jednu z viacerých skutočností, pričom odvolací súd nepovažuje za pochybenie súdu, že výšku ušetreného cestovného nevyčíslil. Taktiež je neopodstatnený argument otca ohľadne jeho výdavkov na

mobilný telefón vo výške 30,- Eur mesačne, ktoré považuje otec za v dnešnej dobe nevyhnutné výdavky. Odvolací súd totožne s názorom súdu prvej inštancie uvádza, že nejde o nevyhnutný výdavok, pričom prvoradým má byť pre otca plnenie vyživovacej povinnosti voči maloletým deťom S. A. a H. a na splnenie tejto povinnosti má vynaložiť všetko úsilie vrátane nutnosti prispôsobenia svojich výdavkov. Súd prvej inštancie vzhľadom na vek a potreby maloletých detí podľa názoru odvolacieho súdu ustálil aj správnu výšku vyživovacej povinnosti otca v sume 150,- Eur mesačne na mal. S. A. a 100,- Eur mesačne na mal. H., keď z vykonaného dokazovania vyplýva, že maloletý S. A. začal navštevovať prvý stupeň základnej školy, venuje sa športu, hre na gitaru, tiež má zdravotné problémy, ktoré si aktuálne spolu s mal. H. vyžiadali liečebný pobyt vo Vysokých Tatrách. Výživné na mal. H. je odstupňované v závislosti od veku a zohľadnení všetkých potrieb maloletej. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd nepovažoval za dôvodné ani odvolanie matky. Súdom prvej inštancie určená výška vyživovacej povinnosti je vzhľadom na preukázané potreby maloletých detí, ich vek a príjmové pomery otca primeraná.

17. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP a § 52 CMP.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).